

8de Møde.

Onsdag den 17. Oktober, Kl. 1¹/₂.

Formanden: Overensstemmende med den af Landstinget tagne Beslutning har jeg i Dag i Forening med Tingets Næstformænd og sammen med Folketingets Formand og Næstformænd haft Foretræde hos Hans Majestæt Kongen. Ved denne Lejlighed oplæste Tingenes Formænd de af hvert af Tingene tagne Beslutninger om en Henvendelse til Hans Majestæt i Anledning af Trontalen, og efter at dette var sket, oplæste Hans Majestæt Kongen følgende Svar til Rigsdagen:

Det er mig en Glæde og Tilfredsstillelse at have hørt de to Beslutninger fra Rigsdagens Ting, thi de give hver for sig gode Løfter for Udbyttet af det kommende Arbejde.

Jeg takker Folketinget, fordi det vil støtte mit Ministerium under Arbejdet for Gennemførelsen af Regeringens Lovforslag, og ligeledes takker jeg Landstinget for dets Tilslutning til mit Ønske om et frugtbringende Arbejde paa Rigsdagen.

Maatte de lyse Udsigter, som aabnes ved de to Beslutninger, ikke formørkes ved ny opdukkende Strid og Tvedragt!

Dette mit Ønske beder jeg Dem, mine Herrer, at kundgøre for Rigsdagen tilligemed min gentagne Tak og min kongelige Hilsen.

(Medlemmerne paahørte staaende Oplesningen af Kongens Svar.)

Formanden: I Forbindelse hermed giver jeg det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) Ordet for en kort Udtalelse, som han har ønsket at fremsætte i Anledning af sine Ytringer under eneste Behandling af det nylig omtalte Forslag til Beslutning.

Madsen-Mygdal: I Landstingstidendes Gengivelse af Forhandlingerne om Forslag til Beslutning om en Adresse fra Landstinget er der indløbet en Misforstaaelse, en Fejl, som jeg ønsker at faa rettet paa denne noget usædvanlige Maade. Det er jo ellers almindeligt, at er der noget, som ønskes rettet, sker det ved en Rettelse i Rigsdagstidende, men disse Rettelser blive i Regelen oversete af de allerfleste, og en saadan Rettelse vilde maaske heller ikke være bleven saa omfattende, som jeg ønsker her at gøre den.

Jeg blev i Gaar overrasket ved at læse i Gengivelsen af mit Foredrag om nævnte Sag; at jeg skal have sagt, „at der foreligger intet som helst Fortilfælde, hvor Landstinget har svaret paa en Trontale; det er i Dag første Gang, at det sker“. Der foreligger her en Misforstaaelse. Jeg retter ikke Bebrejdelse mod nogen for denne Misforstaaelse; skal der rettes Bebrejdelse mod nogen, maa det nok blive mod mig selv. Jeg har hørt, at tre Stenografer have den aldeles nøjagtige Ordlyd af mine Udtalelser, saaledes som de her ere gengivne i Tidenden, saa det maa jo være mig selv, der har gjort mig skyldig i en Fortalelse. Det har selvfølgelig aldrig været min Mening at sige noget, som ikke er rigtigt, sige, at Landstinget aldrig har svaret paa en Trontale, saameget mindre, som jeg netop den Formiddag, da Sagen var for, havde siddet og efterset adskillige Tilfælde af denne Art, jeg kan gerne sige alle de Tilfælde fra tidligere Tid, hvor Landstinget har svaret paa Trontaler, og efter at jeg havde gjort dette, gik jeg ind i mit Parti og gav et Referat af, hvad jeg havde fundet, læst og tilegnet mig. Det er selvfølgelig, at jeg ikke derefter kan have til Hensigt at gaa ind i denne Sal og sige: Landstinget har aldrig svaret paa nogen Trontale. Det, jeg har villet sige, var noget ganske andet, det var dette, at Landstinget hidtil ikke har givet noget *almindeligt* Svar paa en Trontale, uden Omtale af nogen særlig Begivenhed. Det er første Gang, det sker. Jeg skal i denne Forbindelse nævne de tidligere Svar fra Landstingets Side paa Trontaler, uden at komme ind paa Vidtløftigheder. Første Gang det skete, var det i Anledning af Grundlovens Givelse og den Krig, vi levede under i 1848, 49 og 50. I 1864 er det Krigen igen og Fredsslutningen, i 1867 er det Pragfredens § 5, i 1868 er det atter Pragfredens § 5 og dernæst Kronprinsens Forlovelse med Prinsesse Louise af Sverige. Der har saaledes været en